

Marocko förnekar tortyr

Amnesty International publicerade i maj en rapport om tortyren i Marocko och Västsahara och om de marockanska förövarna som aldrig straffas. Lagen förbjuder tortyr men den är i högsta grad levande.

Misshandel, kvävning, simulerad drunkning, psykiskt och sexuellt våld är bland de tortyrmetoder som används av marockansk polis och säkerhetsstyrkor för att tvinga fram "bekännelser" eller för att tysta aktivister och oppositionella, skriver Amnesty.

Den verklighet som Amnestys omfattande rapport: *Shadow of impunity: Torture in Morocco and Western Sahara*, visar upp är en helt annan än den bild som Marockos ledare presenterade i samband med den arabiska våren 2011, då de utlovade progressiva reformer och en ny konstitution som skulle förbjuda tortyr.

– Marockos ledare vill ge en bild av att landet är liberalt och respekterar mänskliga rättigheter. Men skrapar man på ytan kommer det fram en annan bild där tortyr används för att tysta opposition och för att tvinga fram bekännelser som används vid rättegångar, säger Salil Shetty, Amnesty Internationals generalsekreterare.

Rapporten innehåller vittnesmål från 173 marockanska och västsahariska män, kvinnor och barn som berättar hur de torterats av antingen polis eller säkerhetsstyrkor mellan 2010 och 2014. Bland tortyroffren finns studenter, politiska aktivister på vänsterkanten eller med kopplingar till islamistiska organisationer, aktivister som stödjer självständighet för Västsahara och personer som misstänks för terrorism eller vanliga brott.

Zine Abidine Erradi från södra Marocko och medlem i en människorättsgrupp greps dagarna efter att han träffat FN-rapportören om tortyr Juan Mendez 2012. "Poliser-na förolämpade mig och mina släktingar. De knuffade runt mig där jag satt med händerna

fastbundna i stolen. De krävde att jag skulle tala. När jag bad om en advokat, hånade en polis mig och sa: "Tror du att du är i Sverige?" Zine dömdes till 10 månaders fängelse för att ha deltagit i en protestdemonstration mot arbetslöshet.

Risken för tortyr är störst i samband med gripandet men också under tiden i polishäkte. De som vågar klaga eller till och med anmäla tortyren blir inte sällan själva åtalade för "förtal" eller "falsk rapportering". Straffriheten för torterarna är i princip total.

Abdelaziz Miftah, en 24-årig västsaharisk studentaktivist, greps av marockansk polis i El Aaiún 2014 efter att ha deltagit i en internationell studentfestival i Ecuador. I polisbilen hotades han med våldtäkt och blev slagen och sparkad i huvudet. Polisen frågade ut honom om resan till Ecuador och kontakter med Polisario Front. Efter två dagar på polisstationen utan sjukvård fick han träffa överåklagaren vid tingsrätten. Han visade sina blodstänkta kläder. Åklagaren frågade om han hade slagit poliserna.

"När jag visade honom mina skador och berättade att poliser hade torterat mig sa han: Vad vill du att jag ska göra? Följ med dig och slå dem?"

Abdelaziz dömdes till två månaders fäng-

"Misshandel, kvävning, simulerad drunkning, psykiskt och sexuellt våld är bland de tortyrmetoder som används av marockansk polis och säkerhetsstyrkor för att tvinga fram 'bekännelser'."

else villkorligt för att ha förolämpat och angripit offentliga tjänstemän.

Alla de 24 västsaharier, som greps efter att polisen stormat protestlägret Gdeim Izik 2010 och ställdes inför militärdomstol, uppgav under rättegången att de hade torterats och tvingats skriva under erkännanden som de inte ens fått läsa. Rätten tog ingen notis om uppgifterna.

I februari 2013 dömdes de flesta till straff mellan 20 år och livstids fängelse för att tillhöra en kriminell organisation, våld mot tjänstemän samt att ha vanvördat en död person. Anhöriga har berättat att de dömda hade hotats med att kastas ut genom fönstret, om de inte skrev under erkännanden.

Amnesty lät den marockanska regeringen ta del av innehållet i rapporten innan den publicerades. I ett långt svar förnekar regeringen kategoriskt uppgifterna och hävdar att det görs mycket på officiell nivå för att stoppa tortyr och att lagstiftning planeras. Regeringen vägrade dock kommentera de konkreta uppgifterna och vittnesmålen om tortyr och svarade inte heller på frågan om varför inga utredningar gjorts.

– Regeringen hävdar att tortyren är ett minne blott. Marockansk lag förbjuder visserligen tortyr men om detta ska ha någon betydelse i praktiken måste myndigheterna utreda anklagelser om tortyr i stället för att avfärda dem, säger Salil Shetty.

För att förhindra tortyr kräver Amnesty av Marocko att advokater ska närvara vid alla förhör av misstänkta, att åklagare och domare ska utreda alla rapporter om tortyr eller misshandel som verkar trovärdig samt att tjänstemännen ska ställas till svars om de inte genomför utredningar. Dessutom ska den som rapporterar om tortyr skyddas från repressalier.

TEXT: LENATHUNBERG
BILD: ANONYM

KÄLLA: AMNESTY INTERNATIONAL